

НОВИЙ ДОРОБОК ПОЕТА

Шанувальникам поезії добре відоме ім'я сучасного українського поета, нашого земляка Бориса Чіпа (народився в селі Покровська Багачка Хорольського району), автора цілої низки поетичних збірок — «Очі мого батька», «Плин», «Двокрилля», «Жнивень» та інших. Нещодавно у видавництві «Молодь» вийшла в світ чергова збірка поета «Підкова». Збірка містить два розділи — «Мить бронзи», «І вічність трави». Зв'язок поколінь, сивої минувшини і сучасного космічного віку червоною ниткою проходить через кожен вірш першого розділу.

І глибоко актуальні високопатріотичні рядки з вірша «Слово Ярослава Мудрого до синів»: —
Синові, мої!
Дивіться в завтра.
Чи пройде по Русі орда поганів,
Чи стріли брата в брата полетять, —
Не згине Русь.
Вірою в народ, його не-

переможну силу, яка — в єднанні, братерстві, сповнений цей вірш.

Про призначення поета, його місце в громадському житті розповідають поезії «Лермонтов», «Канте Хондо», «Вірші, написані в день 40-річчя смерті Федеріко Гарсія Лорки». Ряд кращих поезій збірки присвячено найдорожчій людині — матері. Синівська любов поета виходить за особисті рамки, бо це любов до всього прекрасного й доброго, чому навчила ненька, це данина глибокої шани тим, хто з честю несе високе, нелегке й відповідальне це звання, бо любов до матері невіддільна від любові до рідної землі, до Вітчизни: І прихилив до простоти

землі,
Що розлуча навк й навк єднає...
Коли стають землею матері,
В особі поета має тонкого, самобутнього лірика, майстра, котрий вперто й наполегливо шукає

своє світобачення в поезії, свої художні прийоми, своє поетичне «я». Поетичне око Бориса Чіпа помічає, приміром, «холодний дощ, немов холодну кров», або очерет, який «гойдає крильми, немов зелений птах». А в одному з віршів малює нам таку прекрасну образну картинку:

Голенька голонька трави
Промінням сонячним
зшиває
Степів зелені корогви.

І таких вдалих поетичних знахідок у новій збірці поета зустрічаємо немало. Завершує книгу майстерно зроблений колоритний переклад відомої поеми Сергія Єсеніна «Пугачов».

Нова збірка Бориса Чіпа свідчить про поетичне й громадянське зростання поета, про те, що він впевнено тримає свою руку й серце на пульсі часу, бурхливого сьогодення.

В. ГУБАРЕНКО.